

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: I Skoven

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "I Skoven", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 430. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-workid58733/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

HYBENKRANSEN.

I SKOVEN.

Det var en Sommeraften,
— det buskede han vel —
han vandred hjem alene
i den duggfriske Kvæld.
Han vandred hjem alene
langs Skovsøens Bugt;
men for dens bløde Skønhed
hans Øje var lukt.

Aakanden flød saa stille
paa det hvilende Vand,
og Hybenrosens Klynger
hang over Slusens Rand.
Som mørkegrønne Bægre
Skovbregner yppigt stod,
og Vedbønden ranked sig
hen over deres Fod.

Fra Dybet derude
steg sære Toner frem —
det var en anden Verden,
som rørte sig i dem.

Snart Krikandens Rappen,
saa Klokkefrøens Kluk,
saa Sudens melankolske,
tønløse Suk.

Da lød et Slag i Vandet,
saa kort og saa brat,
da husked han, han havde
en Nattesnøre sat.
Det rev ham af hans Drømme,
og hurtigt hen han fo'r
til Slusen for at finde
den lønligt gemte Snor.

Men søtn han nu sig bøjed
over Stigbordets Rand,
en Hybentjørn spejled
sig i det stille Vand.
En af dens svaje Grene
for hans henrykte Saus
var snoet om sig selv
til en fyldig Rosenkrans.

Han greb den og betragtede
den tankefuldt og tyst,
hvert Blad var saa fuldrundt,
saa skært og saa lyst.
Der gik en Blomsteraande
fra hvert et Bægers Hvælv —
han skjulte den i Busken
og sagde ved sig selv:

„Saa har hun dog i Aften
besøgt den samme Plet,
hvorom min Tanke drejer
sig ør og tung og træt!

Saa har igen hun vandret
ad den lønlige Sti ---
hvad hjælper mig det hele? -
Med os er det forbi!

Hvad hjælper det at stride,
naar man er lavt paa Straa?
Man flyver ej med Ørnen,
er selv man Spurven graa.
Hvad hjælper Ungdomshaabet
og et Livs Poesi
mod Excellence-titlen
og et fedt Baroni?

Hvad er Studentens Drømme
og Lyrens kække Slag
mod Harlekinsnøglen
paa Kammerherrens Bag?
Hvad er al aandig Stræben
i Narrekompagni
vel andet end blandt snørte
Vesper en Honningbi?

Thi Tankens Voks det stærke
og Aandens Honning fin,
det bytter bort de gerne
mod formet Stearin.
Som braadløse Droner,
selvskrevne til Død,
de gider kun sig nære
af andres Sparebrød.

Og her blandt disse Avner
af maskintærsket Halm
skal hun forgaa, som støbtes
af fuldtonigt Malm.

Ak, hvad maa hun ej lide
ved dette Gøglespil?
Blandt drevne Hyacinter
en Skovrose vild.

Jeg kunde hende frelse!
Hvis mig hun vilde tro,
da kunde jeg vel tømre
en bedre Livsensbro;
thi den, hun nu betræder,
er lagt paa Glimmersand,
og fører aldrig over
mod Evighedens Land.

Dog er det bedst for begge,
jeg flyr hendes Egn;
jeg vil ej agte mere
paa de lønlige Tegn.
De gælder mig for meget,
ifald jeg tør dem tro,
og gælder de mindre,
de røver min Ro.“

Det rykkede i Snøren;
han efter Krogen saa',
han mærked, at en Gedde
fuldvægtig hang derpaa,
den krummed og den vandt sig
i løjerlige Hop,
men maatte dog til sidst
over Slusediget op.

Og som den nu sig boltred
med sprællende Sving,
saa' han ved Floddet hænge
en gyldenblank Ring.

Med liljeklare Perler
den trindtom indlagt var,
og over Midten lyste
Rubinens Dobbelpar.

Han skyndte sig at gribe
den kostelige Skat;
han kendte den, den lyste
for ham hin Sommernat,
da første Gang han skued
ved Fuldmaanens Skin
i hendes sjæledybe,
violblaa Øjne ind.

„De liljeklare Perler,“
— saa faldt hin Nat hans Ord
„betegner Uskyldstanken,
som den hos Kvinden bor,
Rubinen tyder Elskovs
allerlønligste Magt;
thi fik de Blodets Farve
i Bjergets dybe Skakt.

Men Guldets, der sig slutter
om Juvelernes Glans,
er Troskabstankens faste,
ubrydelige Krans.
Naar disse trende tager
hverandre fast i Haand,
da formes de til Helhed
og danner Ringens Aand.

Med den kan man bøje
hver Hindring paa sin Sti,
med den bliver Livet
en Samklangsharmoni.